

Αγ. Μαρία Αιγυπτία: Από την αμαρτία στην προσευχή

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=90199>]

Προσευχή! Τί είναι η προσευχή; Είναι η μεγάλη αρετή που σε ανασταίνει και με ανασταίνει. Σηκώθηκες μήπως για προσευχή, έκραξες προς τον Κύριο να καθαρίσει τη ψυχή σου από τις αμαρτίες, από το κάθε κακό, από κάθε πάθος; Τότε οι τάφοι σου και οι τάφοι μου ανοίγουν και οι νεκροί ανασταίνονται. Ό,τι είναι αμαρτωλό φεύγει, ό,τι σύρει προς το κακό εξαφανίζεται.

Η αγία προσευχή ανασταίνει τον καθένα από μας, όταν είναι ειλικρινής, όταν φέρνει όλη τη ψυχή στον ουρανό, όταν εσύ με φόβο και τρόμο λέγεις στον Κύριο:

Δες, δες τους τάφους μου, αναρίθμητοι είναι οι τάφοι μου, Κύριε! Μέσα σε κάθε έναν από αυτούς τους τάφους, νά 'την η ψυχή μου, νά 'την νεκρή, μακριά από Σένα, Κύριε! Ειπέ λόγον και ανάστησον πάντας τους νεκρούς μου! Διότι, Συ, Συ, Κύριε, μας έδωσες πολλές θείες δυνάμεις να μας ανασταίνουν διά της αγίας Αναστάσεως, να μας ανασταίνουν από τον τάφο της ραθυμίας. Ναι, με την αμαρτία, με τα πάθη μας, πεθαίνουμε ψυχικά. Η ψυχή αποθνήσκει, όταν χωρίζεται από τον Θεό.

Η αμαρτία είναι δύναμη που χωρίζει τη ψυχή από τον Θεό. Και εμείς, όταν αγαπάμε την αμαρτία, όταν αγαπάμε τις αμαρτωλές ηδονές, στην πραγματικότητα αγαπάμε τον θάνατό μας, αγαπάμε τους τάφους, τους δυσώδεις τάφους, μέσα στους οποίους η ψυχή μας αποσυντίθεται. Αντίθετα, όταν ανανήψουμε, όταν με τον κεραυνό της μετανοίας χτυπήσουμε την καρδιά μας, τότε, τότε οι νεκροί μας ανασταίνονται. Τότε η ψυχή μας νικά όλους τους φονείς της, νικά τον κατεξοχήν δημιουργό όλων των αμαρτιών, τον διάβολο, νικά με την δύναμη του Αναστάντος Κυρίου Ιησού Χριστού.

Γι' αυτό, για μας τους Χριστιανούς δεν υπάρχει αμαρτία πιο ισχυρή από μας. Να είσαι βέβαιος ότι πάντοτε είσαι δυνατότερος από κάθε αμαρτία που σε βασανίζει, πάντοτε είσαι δυνατότερος από κάθε πάθος που σε βασανίζει. Πώς; -ερωτάς. Με την μετάνοια! Και τί είναι ευκολότερο από αυτήν; Πάντοτε μπορείς μέσα σου, μέσα στη ψυχή σου, να κραυγάζεις: «Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σώσον με». Η βοήθεια του Θεού δεν θα σε παραβλέψει. Θα αναστήσεις τον εαυτό σου από τους νεκρούς και θα ζεις σ' αυτόν τον κόσμο σαν κάποιος που ήρθε από εκείνον τον κόσμο, που αναστήθηκε και ζει μία νέα ζωή, τη ζωή του Αναστάντος Κυρίου, που υπάρχουν μέσα του όλες οι θείες δυνάμεις, έτσι ώστε καμιά αμαρτία πλέον δεν μπορεί να σε φονεύσει. Ίσως να ξαναπέφτεις, αλλά πλέον γνωρίζεις, γνωρίζεις το όπλο, γνωρίζεις τη δύναμη με την οποία ανασταίνεσαι εκ των νεκρών. Αν πενήντα φορές την ημέρα αμαρτήσεις, αν πενήντα φορές ντροπιαστείς, αν πενήντα τάφους σκάψεις σήμερα, μόνο φώναξε: «Κύριε, δος μου μετάνοια. Πριν εις τέλος απόλωμαι, σώσον με». Ο Αγαθός Κύριος, ο οποίος γνωρίζει την ασθένεια και αδυναμία της ανθρώπινης ψυχής και της ανθρώπινης θελήσεως, είπε: Έλα, αδελφέ. Ακόμη κι αν εβδομηκοντάκις την ημέρα αμαρτήσεις, πάλι έλα και πες: ήμαρτον (Ματθ. ιη', 21-22).

Αυτό εντέλλεται ο Κύριος σε εμάς τους ανθρώπους, τους ασθενείς και αδύνατους. Συγχωρεί τους αμαρτωλούς. Γι' αυτό και δήλωσε ότι χαρά μεγάλη γίνεται εν τω ουρανώ επί ενί αμαρτωλώ μετανοούντι επί της γης (πρβλ. Λουκ. ιε' 7). Όλος ο ουράνιος κόσμος ατενίζει σε σένα, αδελφέ και αδελφή, πως ζεις στη γη. Πέφτεις στην αμαρτία και δεν μετανοείς; Να, οι Άγγελοι κλαίνε και θλίβονται στον Ουρανό

εξαιτίας σου. Μόλις αρχίσεις να μετανοείς, να, οι Άγγελοι στον Ουρανό χαίρονται, και σαν ουράνιοι αδελφοί σου χορεύουν... Να η σημερινή μεγάλη αγία, η Μαρία η Αιγυπτία. Πόσο αμαρτωλή! Από αυτήν ο Κύριος έκανε μία αγία ύπαρξη σαν τα Χερουβίμ. Με την μετάνοια έγινε ισάγγελη, με την μετάνοια κατέστρεψε την κόλαση, στην οποία βρισκόταν, και ανέβηκε ολόκληρη στον παράδεισο του Χριστού.

Δεν υπάρχει Χριστιανός αδύνατος σ' αυτόν τον κόσμο, έστω κι αν του επιτίθενται οι φρικωδέστερες αμαρτίες και πειρασμοί αυτού του κόσμου. Αρκεί μόνο ο Χριστιανός να μη ξεχάσει τα μεγάλα του όπλα: την μετάνοια, την προσευχή, τη νηστεία· να επιδοθεί σε κάποια ευαγγελική άσκηση, σε κάποια αρετή: είτε στην προσευχή, είτε στη νηστεία, είτε στην ευαγγελική αγάπη, είτε στην ευσπλαχνία. Ας θυμηθούμε τους μεγάλους Αγίους του Θεού, ας θυμηθούμε την εορταζόμενη σήμερα μεγάλη Αγία, την οσία Μητέρα μας Μαρία την Αιγυπτία, και ας είμαστε βέβαιοι ότι ο Κύριος θα είναι εύκαιρος βοηθός μας. Η αγία Μαρία βίωσε τόσο θαυμαστή βοήθεια από την Υπεραγία Θεοτόκο και σώθηκε από τη φοβερή της κόλαση, από τους φοβερούς της δαίμονες. Η Υπεραγία Θεοτόκος και σήμερα και πάντοτε μας βοηθεί σε όλες τις ευαγγελικές μας αρετές: στην προσευχή, και στη νηστεία, και στην αγρυπνία, και στην αγάπη, και στους οικτιρμούς, και στην υπομονή, και σε κάθε άλλη αρετή. Εύχομαι να μας βοηθά πάντα και να μας καθοδηγεί...

Γι' αυτό, ποτέ να μην αποκάμεις στον αγώνα και στον πόλεμο με τις αμαρτίες σου. Σε όλες τις δυσκολίες σου και στις πιο μεγάλες πτώσεις σου να θυμάσαι την κραυγή αυτής της αγίας εβδομάδας, που έχει τη δύναμη να σε αναστήσει: «Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σώσον με».

Από το βιβλίο: PASHALNE BESEDE (Πασχαλινές Όμιλίες), Βελιγράδι 1998.